

Vonnisnummer / Griffienummer 2019 / 2402
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 3 juni 2019
Naam van de beklaagde(n)
Systeemnummer parket Dossiernummer 19A002139 Notitienummer parket

rechtbank van eerste
aanleg Antwerpen,
afdeling Antwerpen
Kamer AC1

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

Inzake het Openbaar Ministerie tegen

BEKLAAGDE(N) :

1. RRN
geboren te op
van Belgische nationaliteit
aannemer
wonende te

003732

beklaagde, vertegenwoordigd door Meester Kerremans Danni, advocaat te Antwerpen.

2. KBO
met maatschappelijke zetel gevestigd te

003733

beklaagde, vertegenwoordigd door Meester Kerremans Danni, advocaat te Antwerpen.

TENLASTELEGGING(EN)

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

Op het perceel gelegen te
gekadastraerd als
met een oppervlakte van
eigendom van
ingevolge akte verleden door notaris op

A

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, te hebben uitgevoerd, voortgezet of, buiten het geval bedoeld in artikel 6.1.1. lid 3 van voornoemde Codex, in stand gehouden (art. 4.1 1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4. en 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening),

thans (sinds 1 maart 2018) strafbaar gesteld als

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd (art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

namelijk: het plaatsen van een betonverharing van 372 m².

te tussen 1 januari 2013 en 31 december 2013, op een niet nader te bepalen
datum
 door , ,

B

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, te hebben uitgevoerd, voortgezet of, buiten het geval bedoeld in artikel 6.1.1. lid 3 van dezelfde Codex, in stand gehouden (art. 4.2.1., 5°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4. en 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning),

thans (sinds 1 maart 2018) strafbaar gesteld als

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd (art. 4.2.1., 5°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

namelijk: het gewoonlijk gebruik van het perceel voor de opslag van bouwmaterialen en containers als stockageruimte in functie van het bouwbedrijf

te van 1 januari 2013 tot 16 januari 2018
door

beklaagden tevens gedagvaard zich te horen veroordelen tot de verbeurdverklaring van de illegale vermogensvoordelen op basis van artikel 42,3° Sw. conform de schriftelijke vordering neergelegd in het dossier.

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagde door de bewaarder der Hypotheken op het hypotheekkantoor van ,dd. 09/04/2019, ref.

PROCEDURE

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

Uit het onderzoek ter terechtzitting blijkt dat er geen tegenstrijdigheden van belangen zijn tussen eerste en tweede beklaagde zodat de aanstelling van een lasthebber ad hoc zich niet opdringt.

Beklaagden worden vervolgd voor mededaderschap aan inbeuken op de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Op 14 juli 2015 werd door de Lokale Politie een controle verricht op het perceel gelegen te eigendom van eerste beklaagde.

Er werd vastgesteld dat er verschillende hopen materialen lagen afkomstig van afbraakwerken en er containers stonden als stockageruimte in functie van het bouwbedrijf dat door eerste en tweede beklaagde werd uitgebaat.

Er bleek eveneens een betonverharding te zijn aangebracht van 372 m² tot over de Laarse beek (st.7,8).

Voor deze werken was er geen stedenbouwkundige vergunning verkregen door eerste en tweede beklaagde.

Eerste beklaagde is de zaakvoerder van tweede beklaagde
Zij verrichtten alle bouwwerkzaamheden, ondermeer ook renovatiewerken aan studentenkamers.

Eerste beklaagde verklaarde dat hij de containers plaatste om materialen te stokeren en dat

hij ook nadien de betonverharding aanbracht. Hij had hiervoor geen vergunning aangevraagd en voert hierover onwetendheid aan (st. 12-14).
Hij zou alle constructies verwijderen.

Thans ter zitting blijkt dat eerste beklaagde zijn bouwwerkzaamheden afgebouwd heeft en alles heeft opgeruimd.
Dit blijkt ook uit de vaststellingen van de verbalisanten op 16 januari 2018 (st.52-53).

Eerste beklaagde voert aan dat hij de enige verantwoordelijke is voor de inbreuken en dat tweede beklaagde er niets mee te maken heeft.

De rechtbank weerhoudt zijn stelling niet.
De wederrechtelijke constructies werden immers ook voor rekening van tweede beklaagde geplaatst, gezien onder deze rechtspersoon de uitbating van het bouwbedrijf plaatsvond.

De rechtbank benadrukt dat de feiten aan beide beklaagden kunnen worden toegerekend.

De feiten werden immers wetens en willens gepleegd binnen het kader van de rechtspersoon en houden intrinsiek verband met de verwezenlijking van het doel van de vennootschap (HvB Antw. 26/10/2011 en 30/1/2013, HvB 21/2/2018 onuitgeg.).
Middels de uitbating genoten beide beklaagden inkomsten.

Aan de rechtspersoon kan een gebrekkige interne organisatie worden verweten, waardoor de voorwaarden worden gecreëerd die het misdrijf mogelijk maakten. Door niet op te treden heeft zij wetens en willens een misdrijf gedoogd en wordt zij als mededader aan het misdrijf beschouwd.

Het blijkt niet dat de rechtspersoon zich tegen het optreden van de verantwoordelijke binnen de vennootschap heeft verzet of maatregelen heeft genomen om bepaalde handelingen en inbreuken te vermijden (Cass. 22 mei 2012, P. 11.1723 N/19 en Cass. 3 maart 2015, P.13.1261.N/1). Integendeel, de rechtspersoon wordt gebruikt om de inbreuken mogelijk te maken. Dit blijkt uit de feitelijke omstandigheden van de zaak. Het handelen van de natuurlijke persoon vloeit voort uit het gedrag van de vennootschap. Het betreft een eigen schuldpatroon van de rechtspersoon. Er is dus wel degelijk een eigen strafrechtelijk toerekenbaar schuldverwilt.

Er werd gekozen voor een bedrijfvoering waarbij aan de naleving van de hierboven vermelde regelgeving geen aandacht werd besteed. (HvB Antw. 21/01/2018, onuitgeg.).

Beide beklaagden hadden de mogelijkheid om beslissingen te nemen om inbreuken te vermijden. Nalatigheid staat in causaal verband met de inbreuken. Zowel zaakvoerder als rechtspersoon dragen een eindverantwoordelijkheid.
Zij handelden vrijwillig, bewust en zonder enige dwang. Dit geldt voor zowel de opzettelijke als voor onachtzaamheidsmisdrijven (Cass, 4/2/2014, P.12,1757.N/1) en HvB Antw. 21/1/2018, onuitgeg.)

De rechtbank meent verder ook dat beklagden zelf een actieve informatieplicht hebben, zodat zijzelf zich ervan moeten vergewissen of alle documenten in orde zijn. Onwetendheid maakt geen verschoning uit.

Beide beklagden zijn verantwoordelijk voor de naleving van de regelgeving in verband met de ruimtelijke ordening.

De rechtbank verwijst naar de vaststellingen van de verbalisanten, de gevoegde foto's en de bekentenis van eerste beklagde en acht de feiten A en B lastens eerste en tweede beklagde bewezen.

Door de uitbating met gebruik van de illegale constructies genoten beklagden een illegaal vermogensvoordeel. Het openbaar ministerie vordert de verbeurdverklaring van een bedrag van 6882 euro. De rechtbank bepaalt dit bedrag in billijkheid op 2000 euro lastens eerste en tweede beklagde solidair.

Strafmaat

In het belang van een goed leefmilieu en een goede ruimtelijke ordening dienen de opgelegde reglementeringen strikt te worden nageleefd.

Rekeninghoudend met de elementen die door beide beklagden ter zitting worden aangehaald, de aard der feiten en de regularisatie van de toestand wordt de navolgende straf opgelegd.

Voor tweede beklagde wordt de straf opgelegd met uitstel. Eerste beklagde komt hiervoor niet in aanmerking meer gezien zijn strafrechtelijke voorgaanden.

De feiten A en B vermengen zich in hoofde van beklagden als zijnde gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

artikelen 162, 185, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering,

artikelen 1, 3, 6, 7, 7bis van het Strafwetboek,

artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003;

de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro,

artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985,

artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878,
artikel 1 en 8 en 18bis der wet van 29 juni 1964
en bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen als aangehaald in de tenlasteleggingen
A en B, alsmede de artikelen 38, 40, 41bis, 50, 65, 42, 43bis, 66, 99bis van het Strafwetboek

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van

Op strafgebied

Ten aanzien van eerste beklaagde

Veroordeelt voor de tenlasteleggingen A, B vermengd:

tot een geldboete van **250,00 EUR**, verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op
2000,00 EUR. Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke
termijn door een gevangenisstraf van 2 maanden.

Veroordeelt tot het betalen van een bijdrage van 20,00 EUR aan het
Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand.

tot een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding
bedraagt 53,58 EUR.

tot het betalen van een bijdrage van 1 maal de som van 25,00 EUR verhoogd met 70
opdecimen en gebracht op 1 maal 200,00 EUR ter financiering van het Fonds tot
hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Ten aanzien van tweede
beklaagde

Veroordeelt voor de
tenlasteleggingen A, B vermengd:

tot een geldboete van **500,00 EUR**, verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op
4000,00 EUR

Zegt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis zal worden uitgesteld gedurende 3 jaren vanaf heden wat betreft deze geldboete.

Veroordeelt tot het betalen van een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand.

tot een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 53,58 EUR.

tot het betalen van een bijdrage van 1 maal de som van 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op 1 maal 200,00 EUR ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Verklaart verbeurd lastens eerste en tweede beklagde solidair overeenkomstig artikel 42, 3° en 43bis Sw. de vermogensvoordelen voor een bedrag van 2000 euro.
Wijst meergevorderde af.

Veroordeelt beklagde tot de kosten van de strafvordering en begroot deze in hoofde van beklagde op $1/2 \times 309,51 = 154,76$ EUR.

Veroordeelt beklagde x tot de kosten van de strafvordering en begroot deze in hoofde van beklagde op $1/2 \times 309,51 = 154,76$ EUR.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer AC1:

- A. Mertens, rechter

en uitgesproken in openbare terechtzitting op 3 juni 2019 door de voorzitter, in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie, met bijstand van griffier H. Weyns.

H. Weyns

A. Mertens